तत्कृतांमैत्रीमाहतुः एताविति नदृष्टौपितरौयाभ्यांतौ वस्तुतस्तु अजन्मत्वादेवादृष्टपितरौ हेभवति युवयोःपित्रोः न्यस्तावेतौसंप्रीणनादीनिप्राप्य अकुत्रचभयौकचिदपिभयरहितौभूत्वाऊषतुःवासंचक्रतुः कथंभूतयोः अक्ष्णोर्नेत्रयोःरक्षकंपक्ष्मयद्वत् तथारक्षकयोः युक्तंयुवयोरेतत् यतःसतां सत्पुरुषाणांपरःस्वःइतिनास्तिवैषम्यम्॥३८॥अभीष्टत्वेलिंगं यत्यस्यश्रीकृष्णस्यप्रेक्षणेदृशिषुनेत्रेषुव्यवधायकंपक्ष्मकृतंविधातारंशपंति दृग्भिर्नेत्रद्वारैर्हृदिकृतंहृदयेप्रवेशितंपरिरभ्यतद्भावंतदात्मतांप्रापुः अपिनित्ययुजामारूढयोगिनामपिसमाधिनिष्ठानामितियावत् दुरापं दुष्प्रापम् ॥ ३९ ॥

एतावदृष्टपितरौयुवयोःस्मपित्रोःसंप्रीणनाभ्युदयपोषणपालनानि ॥ प्राप्योषतुर्भवतिपक्ष्महयद्वदक्ष्णो र्न्यस्तावकुत्रचभयौनसतांपरःस्वः ॥ ३८ ॥ श्रीशुकउवाच गोप्यश्चकृष्णमुपलभ्यचिरादभी ष्टंयत्प्रेक्षणेदृशिषुपक्ष्मकृतंशपंति ॥ दृग्भिर्हृदिकृतमलंपरिरभ्यसर्वास्तद्भावमापुरपिनित्ययुजांदुरापम् ॥ ३९ ॥ भगवांस्तास्तथाभूताविविक्तउपसंगतः ॥ आश्लिष्यानामयंपृष्ट्वाप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ४० ॥ अपिस्मरथनःसख्यःस्वानामर्थचिकीर्षया ॥ गतांश्चिरायितान्शत्रुपक्षक्षपणचेतसः ॥ ४१ ॥ अप्यवध्या यथास्मान्स्विदकृतज्ञाविशंकया ॥ नूनंभूतानिभगवान्युनक्तिवियुनक्तिच ॥ ४२ ॥वायुर्यथाघनानी कंतृणंतूलंरजांसिच ॥ संयोज्याक्षिपतेभूयस्तथाभूतानिभूतकृत् ॥ ४३ ॥ मयिभक्तिर्हिभूतानामम्रतत्वाय कल्पते ॥ दिष्ट्यायदासीन्मत्स्नेहोभवतीनांमदापनः ॥ ४४ ॥

॥ ४० ॥ चिरायितान्विलंबितान् अत्रहेतुः शत्रूणांपक्षस्यक्षपणेचेतोयेषांतान् ॥ ४१ ॥ अपिस्वित् अस्मानवध्यायथअवजानीथ अकृतज्ञा एतइत्याविशंकयाईषच्छंकया नशंकामात्रंनिश्चितमेवैतत् परित्यज्यगतत्वादित्यतआह नूनमिति ॥ ४२ ॥ एतत्सदृष्टांतमाह वायुरिति आक्षि पते पृथक्करोतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अपिच अतिभद्रमिदंयदुतभवतीनांमद्वियोगेनमत्प्रेमातिशयोजातइत्याह मयीति मयिभक्तिमात्रमेवतावदम्रतत्वा यकल्पतइति यदुतभवतीनांमत्स्नेहआसीत्तद्दिष्ट्याअतिभद्रम् कुतः मदापनः मत्प्रापणइति ॥ ४४ ॥